



אורן בן מורה מרחיבה את הפנים החוצה

בתערוכת היחיד השנייה שלה מציגה בן מורה לראשונה ציורי שמן

איתן בוגנים

18.12.2013

13:05



בתערוכת היחיד השנייה של אורן בן מורה בגלריה נגא בתל אביב (אחד העם 60) שתיפתח הערב תציג האמנית ציורי שמן על בד מהסדרה "חזיתות". זו הפעם הראשונה שכן מורה יוצרת ומציגה ציורי שמן, לאחר שציירה עד כה בצבעי פנדה על נייר. העבודות, שמונה במספר, נעשו בחצי השנה האחרונה, במקביל לגדילתה של העוברית שנושאת בן מורה בבטנה. הנושא המצויר הוא אמנם גינות, גנים וחזיתות של בתים, אולם מה שעניין את האמנית הוא בעיקר הציור עצמו. "הנושא היה רק טריגר לצייר בצבעי שמן", היא מספרת. "עכשיו, כשהעבודות תלויות בגלריה, אני שמה לב שבכל ציור בדקתי משהו אחר, וכל אחד מהם מצויר אחרת".

בן מורה מספרת שתוך כדי תהליך העבודה עלו בה מחשבות על פני השטח של הציור, ולחלופין, על ניסיונות ליצור אשליה של עומק. ב"חזיתות", כמו בתערוכות הקודמות שלה, היא ממשיכה בעיסוקה בהגדרת המרחב הפרטי, בביתיות ובתפר שבין הפנים לחוץ. כמו הסצינות הביתיות שהופיעו בתערוכה הקודמת שלה, שנשאלו בעיקר מתוך סצינות קולנועיות, גם דימויי הסבך והירק בתערוכה הנוכחית הם מטאפורה לתנועה שבין המרחב הפרטי לזה הציבורי, מעין הופעה מעובדת של טבע בסביבת מחייה אנושית. "הציורים הם שטוחים ואטומים, ובמובן הזה הם מתקשרים לנושא שלהם", מפרטת בן מורה. "מצד אחד הם החצר האחורית של הבית ומצד שני גם חזית, בגבול עם המקום האחר". התערוכה מנסה, באמצעות הכפילות הזו, למשוך את הפנים החוצה, "להרחיב את החלל הפרטי אל החוץ", לדברי בן מורה.

המהלך הציורי של החזיתות, המופיעות ללא פתחים וללא פיסת שמים, הוא גם מהלך אלגורי המזכיר תמיד שהציור הוא חזית וגם משמש נקודת סף בין הסטודיו הפרטי לתצוגה הפומבית. "אין טעם להפריד בין הנושא של העבודות לבין הטכניקה שבה הן עשויות", כותבת לאה אביר בטקסט התערוכה, "משום שציור עכשווי הוא לעולם לא רק ציור, אלא גם ייצוג של רעיון על ציור. הציור של בן מורה מלא בדימוי בדיוק כפי שהוא מלא ברעיונות על ציור ושל ציור".